

Pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi EKL 225. pantā noteiktos kompetences noteikumus, pieņemot lēmumu par tā prasību atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2007. gada 20. jūlija vēstuli, neatzīstot, ka ir iegūtas tiesības vēlāk neiegrāmatot ievedmuitas nodokļus par Taizemē ražotajiem krāsainajiem televizoriem, kaut gan iepriekš tā minēto lūgumu ir atzinusi par nepieņemamu, pamatojoties uz to, ka attiecīgā vēstule nevarēja radīt juridiskas sekas.

Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi tiesības uz aizstāvību un pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, juridiski kvalificējot faktus, jo tā, pirmkārt, ir noraidījusi tā lūgumu nodot lietas dalībnieku rīcībā visus pierādījumus, un, otrkārt, ir nospriedusi, ka ir pierādīta Thomson rupja neuzmanība, jo tam kā pieredzējušam tirgus dalībniekam bija jāprasa no Komisijas precīza informācija par iespēju turpināt deklarēt Taizemē ražotos krāsainos televizorus kā Taizemes izcelsmes preces pēc tam, kad tas sāka iegādāties Korejas un Malajas izcelsmes lampas.

Trešajā pamatā, kam ir trīs daļas, Thomson apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Muitas kodeksa ⁽¹⁾ 239. pantu attiecībā uz iespēju pilnībā vai daļēji atmaksāt samaksātos ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļus vai atlaist muitas parāda summu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs, pirmkārt, apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā ir noraidījusi tā prasības pieteikumu, pārbaudot vienīgi nosacījumu par krāpšanas vai rupjas neuzmanības neesamību, iepriekš neaplūkojot nosacījumu par īpašas situācijas esamību.

Turklāt Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu, juridiski kvalificējot faktus, un tātad kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Muitas kodeksa 239. pantā minētie atļaušanas nosacījumi nav izpildīti. Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tas atbilst šīs normas prasībām, jo šīs lietas apstākļi liecinot par īpašu situāciju, ciktāl Komisija esot grozījusi atbilstošo tiesību normu interpretācijas praksi, pietiekami neinformējot tirgus dalībniekus.

Thomson cita starpā apgalvo, ka tai nav nekādu šaubu par tās darbību likumību, jo tas bija pārlicināts, ka visai tā produkcijai ir piemērojama tikai viena antidempinga nodeva, kas ir faktiski noteikta kopējā nolīgumā ar Komisiju. Tādējādi nevar uzskatīt, ka tas ir pieļāvis neuzmanību.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 14. decembrī iesniedza *Arbeitsgericht Wuppertal* (Vācija) — Dieter May/AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

(Lieta C-519/09)

(2010/C 80/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Wuppertal

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Dieter May

Atbildētāja: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Prejudiciālie jautājumi

Vai darba ņēmēja jēdziens Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ (Direktīvas 93/104/EK 7. pants) 7. panta 1. un 2. panta izpratnē [...] attiecas arī uz tādā publisko tiesību apvienībā saskaņā ar dienesta reglamentu nodarbinātu darbinieku, kuras, pamatojoties uz likumisku pilnvarojumu (RVO [Reiha sociālās apdrošināšanas kodekss] 351. pants), izdotos autonomos statūtos par tiesībām uz atvaļinājumu saskaņā ar dienesta reglamentu nodarbinātiem darbiniekiem ir norāde uz ierēdņiem piemērojamām tiesību normām (šajā gadījumā: Ziemeļreinas Vestfālenes Federālās zemes ierēdņu likuma 101. pants to lasot kopā ar *Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamtinnen und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein Westfalen* [Noteikumi par atvaļinājumu ierēdņiem un tiesnešiem Ziemeļreinas Vestfālenes federālajā zemē])?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 22. decembrī iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) — Deutsche Telekom AG/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-543/09)

(2010/C 80/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht